

İKTİSAT EDEN, MAİŞETÇE AİLE BELÂSINI ÇEKMEZ

“İktisat eden, maişetçe aile belâsını çekmez” meâlindeki لَا يَعْزُولُ مَنْ إِقْتَصَدَ hadis-i şerifi sırrıyla, “iktisat eden, maişetçe aile zahmet ve meşakkatini çok çekmez.”

Evet, iktisat kat'î bir sebep-i bereket ve medar-ı hüsn-ü maişet olduğuna o kadar kat'î deliller var ki, had ve hesaba gelmez.

Evet, iktisat etmeyen, zillete ve mânen dilencilığe ve sefalete düşmeye namzettir. Bu zamanda isrâfâta medar olacak para çok pahalıdır. Mukabilinde bazan haysiyet, namus rüşvet alınıyor. Bazan mukaddesât-ı diniye mukabil alınıyor, sonra menhus bir para veriliyor. Demek, mânevî yüz lira zararla maddî yüz paralık bir mal alınır.

İktisat, sebep-i izzet ve kemal olduğuna delâlet eden bir vakıa:

Bir zaman, dünyaca sehâvetle meşhur Hâtem-i Tâî, mühim bir ziyafet veriyor. Misafirlerine gayet fazla hediyeler verdiği vakit, çölde gezmeye çıkıyor. Bakar ki, bir ihtiyar fakir adam, bir yük dikenli çalı ve gevenleri beline yüklemiş, cesedine batıyor, kanatıyor. Hâtem ona dedi:

“Hâtem-i Tâî, hediyelerle beraber mühim bir ziyafet veriyor. Sen de oraya git; beş kuruşluk çalı yüküne bedel beş yüz kuruş alırsın.”

O muktesit ihtiyar demiş ki: “Ben bu dikenli yükümü izzetimle çekerim, kaldırıyorum; Hâtem-i Tâî'nin minnetini almam.”

Sonra Hâtem-i Tâî'den sormuşlar: “Sen kendinden daha civanmert, aziz kimi bulmuşsun?”

Demiş: “İşte o sahrâda rast geldiğim o muktesit ihtiyarı benden daha aziz, daha yüksek, daha civanmert gördüm.”

(Kaynak: BSN – Risale-i Nur Külliyyatı'ndan Lemalar – 19.Lema)